



ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu **M. B.**, bytom H., P., právne zastúpeného JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova ul. č. 3, proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny**, so sídlom v Bratislave, Špitálska ul. č. 8, pracovisko v Nitre, Štefánikova ul. č. 88, **o dávku sociálnej pomoci**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 18. augusta 2010, číslo AN/2010/01180/004635 Št, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 12. apríla 2011, č. k. 13S/59/2010-46, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 12. apríla 2011, č. k. 13S/59/2010-46, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 12. apríla 2011, č. k. 13S/59/2010-46 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 18. augusta 2010 číslo

AN/2010/01180/004635 Št, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Handlová z 30. marca 2010 číslo 2010/02073/04 SVE o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s kúpou osobného motorového vozidla.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že zodpovedá zákonu, lebo je doložené dostatočne zisteným skutkovým stavom, zistené skutočnosti boli správne právne posúdené a je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené. Krajský súd považoval za preukázané, že žalobca je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, s určenou mierou funkčnej poruchy v rozsahu 50 % podľa prílohy č. 3, kapitola XII, časť A, bod 3, písm. b/, zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) pri ochoreniach na spondylartritídu ankylozujúcu – bechterevoja choroba, ťažká forma V. stupeň, ale podľa komplexného posudku zo 16. augusta 2010 nespĺňa podmienky na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia podľa § 14 ods. 6, citovaného zákona, pretože nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a z uvedeného dôvodu mu nebol navrhnutý peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu z 18. augusta 2010, číslo AN/2010/01180/004635 Št zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania.

Poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ale jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci a na nesprávnych skutkových zisteniach. Nesúhlasil so závermi komplexného posudku zo 16. augusta 2010, podľa ktorého žalobca nespĺňa rozhodujúcu, zákonom stanovenú podmienku, a to odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, lebo jeho zdravotný stav sa následkom rehabilitácie zlepšil. Uviedol, že podľa záverov tohto posudku žalobca prekonal zlomeninu driekového stavca a podstúpil operačný zákrok, po ktorom u neho pretrváva poškodenie nervov v oblasti dolnej končatiny vľavo a má zníženú hybnosť I. prsta na ľavej nohe, bedrových kĺbov a chrbtice, ale následkom rehabilitácie sa

jeho zdravotný stav zlepšil. Poznamenal, že rehabilitačnú liečbu po úraze utrpenom pri dopravnej nehode zo 4. novembra 1999 žalobca absolvoval ešte v období od 19. apríla 2000 do 28. júna 2000. Žalobca súhlasil so zistením, že jeho zdravotný stav sa počas rehabilitácie čiastočne zlepšil, k čomu však došlo po liečení ešte v roku 2000, a preto závery lekárskej správy z 28. júna 2000 nemohli byť podkladom pre rozhodovanie správneho orgánu v roku 2010, keď žalobca odvtedy žiadnu ďalšiu rehabilitáciu neabsolvoval. Poukázal na skutočnosť, že práve po rehabilitácii a čiastočnom zlepšení jeho zdravotného stavu mu peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla bol priznaný. Ďalej uviedol, že od 4. februára 2001 bol poberateľom čiastočného invalidného dôchodku a od 29. septembra 2008 je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“), čím preukazoval, že jeho zdravotný stav sa zhoršuje.

Ďalej namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkou, že neboli splnené podmienky na prehodnotenie odkázanosti žalobcu podľa § 65 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z. z., a teda že žalovaný správny orgán vôbec nemal prehodnocovať jeho odkázanosť na kompenzáciu zvýšených výdavkov, pretože podľa uvedeného ustanovenia sa odkázanosť občana s ťažkým zdravotným postihnutím na osobnú asistenciu, odkázanosť na sprievodcu, odkázanosť na kúpu pomôcky, odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, odkázanosť na kompenzáciu zvýšených výdavkov a odkázanosť na celodenné, osobné a riadne opatrovanie, ktoré boli posúdené podľa zákona účinného do 31. decembra 2008, sa po 31. decembri 2008 neprehodnocuje podľa zákona účinného od 1. januára 2009, ak u občana s ťažkým zdravotným postihnutím nedôjde k takým zmenám v zdravotnom stave, osobnostných predpokladoch, rodinnom prostredí alebo životnom prostredí a v prostredí, ktoré ovplyvňuje jeho začlenenie do spoločnosti, ktoré majú vplyv na trvanie odkázanosti. Žalobca tvrdí, že u neho po 1. januári 2009 nenastala žiadna zmena v zdravotnom stave, ktorá by mala vplyv na trvanie odkázanosti. Rehabilitáciu, po ktorej sa mal jeho zdravotný stav zlepšiť, totiž absolvoval ešte v roku 2000, pričom žalobca do súdneho spisu založil lekárske správy, ktoré sú dôkazom jeho zhoršenia (napr. správa MUDr. Jozefa Hudeca zo 4. februára 2002, správa posudkového lekára Sociálnej poisťovne z 20. novembra 2008). Zastával názor, že komplexný posudok žalovaného správneho orgánu je s týmito dôkazmi v rozpore, z ktorého dôvodu žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na svojom stanovisku k podanej žalobe s tým, že žalobca v odvolaní poukazuje na tie isté dôvody ako v podanej žalobe. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s kúpou osobného motorového vozidla.

Preskúmaním spisového materiálu vrátane administratívneho spisu v rozsahu dôvodov uvedených v podanej žalobe, krajský súd sa vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal so všetkými žalobcom v žalobe uvádzanými námietkami proti preskúmanému rozhodnutiu žalovaného. Odvolací súd sa celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu, a preto konštatuje správnosť jeho odôvodnenia (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie jeho správnosti považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s kúpou osobného motorového vozidla možno poskytnúť len ťažko zdravotne postihnutej fyzickej osobe, ktorá spĺňa zákonom stanovené podmienky. Aj odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že právny nárok na príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na kúpu osobného motorového vozidla neexistuje, ide o fakultatívnu dávku, a preto pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného súd skúmal len to, či žalovaný pred svojím rozhodnutím dostatočne zistil skutočný stav veci, či rozhodnutie zodpovedá obsahu spisov a zásadám logického myslenia.

Pokiaľ žalobca namietal, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré žalobca považoval rozhodnutie žalovaného za nezákonné a nesprávne, jeho tvrdenie nie

je opodstatnené, lebo krajský súd v napadnutom rozsudku sa so všetkými námietkami náležitým spôsobom vysporiadal a svoje rozhodnutie aj náležite a presvedčivo odôvodnil. Nebolo sporné, že žalobcovi v minulosti bol na základe komplexného posudku podľa zákona o sociálnej pomoci priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich okrem iného aj so zabezpečením prevádzky motorového vozidla. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný bol od 4. februára 2001 čiastočne invalidný na následky pracovného úrazu a od 29. septembra 2008 bol invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení. Tiež bolo preukázané, že na základe ním podanej žiadosti z 3. februára 2010 o príspevok na kúpu osobného motorového vozidla bol žalovaný povinný posúdiť mieru funkčnej poruchy ako aj sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia. Z uvedeného dôvodu v súlade s § 11 § 13 zákona č. 447/2008 Z. z. na základe predloženej zdravotnej dokumentácie bolo vykonané lekárske posúdenie a aj sociálne posúdenie a následne podľa § 15 zákona č. 447/2008 Z. z. boli vypracované komplexné posudky, (17. marca 2010 a 16. augusta 2010) v ktorých zhodne vyplýva, že žalobca je síce osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50% so zaradením podľa prílohy č. 3, kapitola XII, časť A, bod 3, písm. b/ zákona č. 447/2008 Z. z., a to spondylartritída ankylozujúca – Bechterevova choroba ťažká forma V. stupeň s presne stanovenou výškou miery funkčnej poruchy, ale peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov mu navrhnutý nebol, lebo nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

Treba ešte poznamenať, že nové posúdenie odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa zákona č. 447/2008 Z. z. mohol a aj musel žalovaný vykonať, lebo rozhodoval o novej žiadosti žalobcu o poskytnutie príspevku na kúpu osobného motorového vozidla, podanej za účinnosti uvedeného zákona, ktorému muselo predchádzať riadne zistenie skutočného stavu veci.

Rozhodnutie žalovaného je navyše podmienené správnu úvahou, ktorá vyplýva zo zásady voľného hodnotenia dôkazov. Do takéhoto hodnotenia dôkazov by súd mohol zasiahnuť len v prípade, keby rozhodnutie žalovaného odporovalo obsahu spisov, alebo zásadám logického myslenia. Takéto pochybenia žalovaného v konaní zistené neboli. Z vyššie uvedeného zisteného stavu je zrejmé, že aj krajský súd sa zaoberal všetkými námietkami žalobcu, ktoré po skutkovej aj právnej stránke odôvodnil a v odvolaní žalobca žiadne nové námietky neuvádzal.

Súd prvého stupňa preto nepochybil, keď žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 18. augusta 2010, číslo AN/2010/01180/004635 Št zamietol, preto odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania v konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP) a žalovaný si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská